

burde have stillet en Række andre Ændringsforslag, thi naar man skærer et helt Afsnit ud af Loven, griber det, som Ordføreren ogsaa nævnedes, dybt ind paa mange andre Omraader. I Virkeligheden betyder deres Forslag, hvad den ærede Ordfører ogsaa udtalte, at de helst ønske hele denne Sag standset, saa at der intet kommer ud af Lovforslaget.

Det ærede Medlem fra Vejle (Nørgaard) gjorde i Gaar nogle Bemærkninger til mig. Det ærede Medlem sagde, at ved vort Forslag kom vi ikke bort fra Embedsmandsstyret, men deri tager han fuldkommen fejl. Vort Forslag lægger nemlig Skolens Styrelse i den almindelige Valgrets Haand. Vort Forslag har to Hovedlinier i sig, den ene er den økonomiske, vi bevare Sogneraadets og Skoleraadets Indflydelse, saa at de komme til at raade for den økonomiske Side, og jeg ønsker, at der ikke rokkes ved den økonomiske Indflydelse, som nu udøves af Sogneraadet. Den anden Hovedlinie i vort Forslag er det pædagogiske Tilsyn, man faar Sagen lagt i Hænderne paa Skoledirektionen og Skolekommissionerne. Men hvor som helst det ærede Medlem vil se paa disse to Retninger, vil han finde, at vi overalt have foreslaaet, at den almindelige Valgret skal være styrende og ledende. Vi ere gaaede endnu lidt videre, end det ærede Medlem har været i Stand til at følge os, idet vi have sagt, at Valgretten til Skolekommissionen bør gives til alle Forældre og Værges, som have skolesøgende Børn, selv om de ikke betale Kommuneskat. Saa vidt have de Herrer ikke turdet gaa, de have optaget denne Bestemmelse ved Valg af Skolenævn, men ikke ved Valg af den langt vigtigere Skolekommission. Jeg synes, man ikke har Ret til at fratage fattige Enker, som ingen Kommuneskat betale, men som have skolesøgende Børn, Retten til at være med til at vælge Skolekommission.

Dernæst sagde det ærede Medlem fra Vejle, at der var mange Landsbylærere, der bad sig fritagne for Amtsskolekonsulenten. Det er meget muligt, men det bryder jeg mig slet ikke om. Det kan meget godt være, at der er mange Landsbylærere, som helst saa, at alt blev ved det gamle, og at Tilsynet blev hos Præst og Provst. Om dette Tilsyn har man sagt, at det var et humant og billigt tænkende Tilsyn, ja, men det er ikke nok, det skal ogsaa være et interesseret og forstaaende Tilsyn, et Tilsyn, som kan virke vejledende og kontrollerende. Det kan godt være, at der er

mange gamle Landsbylærere, som bede sig fritagne for et Tilsyn, der skal virke i den Retning, og som hellere se, at en gammel Provst kommer en Gang imellem og fører Tilsyn, men det er ikke af, hvad Landsbylærerne helst ønske, vi her lade os lede. Skolen er ikke til for Landsbylærernes Skyld. Hvad vi ønske her, er, at de 15 Mill. Kr., der nu af Stat og Kommune ofres paa Folkeskolen, komme til at bære Frugt. Vi ønske at faa noget for disse Penge, og vi have ogsaa Ret til at øve Kontrol med, hvorledes Arbejdet gøres i Folkeskolen. Derfor er det, vi ville have et virkeligt Tilsyn, som har baade den ene og anden af de her nævnte Evner.

Saa sagde det ærede Medlem, at nogle Sogneraad, som havde været samlede i Esbjerg, havde udtalt sig imod Amtsskolekonsulenten. Den Tankegang forstaaer jeg udmærket godt. Naar man ser hele dette Spørgsmaal fra et økonomisk Standpunkt og ønsker at slippe saa billigt som vel muligt med Hensyn til, hvad der skal ofres paa Folkeskolen, siger man: Lad os være fri for disse Embedsmænd, som vi ikke kunne faa gratis, men som skulle lønnes. Jeg ved meget vel, at disse Amtsskolekonsulenter ville koste — lad os sige 100,000 Kr. om Aaret —, men det forekommer mig, at disse 100,000 Kr. kun ere en ringe Sum i Forhold til de 15 Mill. Kr., der i Forvejen ofres paa Skolevæsenet her i vort Land.

Til Slutning skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Ravn). Han havde, fortalte han, siddet 15 Aar i en Skoledirektion og aldrig haft Brug for pædagogiske Forudsætninger. (Ravn: Det sagde jeg ikke!) Jo, det var det, det ærede Medlem sagde, at det havde man ikke Brug for i den Skoledirektion, hvori han havde siddet i 15 Aar, eller maaske var det kun det ærede Medlem selv, som aldrig havde haft Brug for pædagogiske Forudsætninger. Det er dog egentlig mærkværdigt, naar man ser paa de Pligter, som det paahviler en Skoledirektion at varetage. Der er for det første Kaldsretten. Med Hensyn til den kunde det maaske nok være heldigt, om de, der skulde øve den, havde pædagogisk Indsigt, saa at de kunde skelne mellem den ene og den anden og faa den Mand, der var mest tjenlig til det paagældende Embede. Dernæst skal Skolekommissionen øve Tilsyn med Undervisningen og Skolens Forhold i det hele. Der staaar ganske vist, at det er særligt paalagt